

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 343/2019
18.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика у стицају, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Јасике, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови 1К - 261/17 од 24.05.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1 – 211/18 од 28.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 18.04.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Јасике, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови 1К - 261/17 од 24.05.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1 – 211/18 од 28.12.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку и повреди закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови 1К - 261/17 од 24.05.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела лака телесна повреда у стицају из члана 122. став 1. КЗ и након претходно утврђених казни, окривљеном је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци која се неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом одлучено је и о трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву оштећених, а како је то ближе наведено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1 – 211/18 од 28.12.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Старој Пазови 1К - 261/17 од 24.05.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Јасика, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи, а окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио у стицају два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак пред потпуно измењеним већем првостепеног суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2), док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд повредио идентитет оптужбе и пресуде, обзиром да је у чињеничном опису кривичног дела датом у оптужном акту приватних тужиља од 31.03.2017. године, измењеном 16.03.2018. године, окривљеном стављено на терет да је приватну тужиљу ББ ударио најпре шаком, а потом и ногом у пределу главе услед чега је оштећена ББ задобила лаку телесну повреду, док је суд у пресуди изменио изреку оптуженог акта на тај начин што је унео речи „затим наставио да рукама по истом удара услед чега је пала на земљани тротоар да би јој након тога задао више удараца ногом у различите делове тела“.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, наведеном изменом чињеничног описа кривичног дела из приватне кривичне тужбе приватних тужила од 31.03.2017. године, измењене 16.03.2018. године, суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА. Ово са разлога јер се правноснажна пресуда односи на исто лице - окривљеног АА и на кривично дело за које је оптужен – два кривична дела лаке телесне повреде у стицају из члана 122. став 1. КЗ, а првостепени суд је у пресуди овом изменом, којом је само прецизирао радње које је окривљени предузео критичном приликом, ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, крећући се при томе у оквиру оптужног акта приватне кривичне тужбе. У том смислу су битна обележја бића кривичног дела остала иста и у изреци пресуде, односно постоји истоветност чињеничног описа радње извршења предметног кривичног дела из изреке пресуде са чињеничним описом радње дела датог у оптужном акту приватних тужила, а окривљени није оглашен кривим за више криминалних активности и већу криминалну вољу (већу „криминалну количину“) од оне за коју је оптужен, нити је наведена измена извршена на штету окривљеног. Дакле, како је чињенични опис у изреци правноснажне пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја два кривична дела у стицају лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Наводи браниоца окривљеног којима се указује да је побијаним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, обзиром да је првостепени суд погрешно применио одредбу члана 60. став 2. тачка 2) КЗ, су такође неосновани.

Наиме, одредбом члана 60. КЗ прописано је да ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела за које му се истовремено суди, суд ће претходно утврдити казне за свако од тих дела, па ће за сва та дела изрећи јединствену казну.

Из изреке пресуде, произилази да је окривљени критичном приликом извршио два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и то једно према оштећеној ББ, а друго према оштећеној ВВ, да се окривљеном АА судило истовремено, због чега Врховни касациони суд, налази да су у конкретном случају правилно примењене одредбе кривичног законика о стицају те стога не стоје наводи захтева за заштиту законитости да је учињена повреда закона из чл. 439. тач. 2. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости наводи и да је оштећена – приватна тужила ББ задобила повреде од стране два лица, а не само од окривљеног, коментарише утврђено чињенично

стање у току поступка и по налажењу овог суда у битном оспорава чињенично стање утврђено правноснажном одлукама и оцену доказа дату од стране нижестепених судова.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на које повреде се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Јасике, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведене повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.